

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL ZUČ 1974 - 1975 NA POČEST 30. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČSSR

Jiráskův HRONOV

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ 1974

V Praze byl 29. ledna 1974 vyhlášen celostátní festival ZUČ pro léta 1974—1975 k 30. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou. K vyhlášení krajského festivalu ZUČ ve Východočeském kraji došlo 1. března 1974 v Litomyšli při zahájení Roku české hudby. S východočeskou delegací se zúčastnil slavnostního vyhlášení ředitel Krajského kulturního střediska s. Václav Vavroušek, předseda Přípravného výboru Jiráskova Hronova. Své dojmy a názory sdělil redakci v rozsáhlém rozhovoru, z něhož vyjímáme:

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL zájmové umělecké činnosti

Jaké nové prvky v tomto festivalu na vás zapůsobily nejhlubším dojmem?

Především jednotné ideové i organizační východisko všech spoluvyhlašovatelů festivalu. S tím spojují skutečnost, že k neformální spolupráci se zájmovou uměleckou činností se přihlásili představitelé uměleckých svazů. Herečka Jiřina Švorcová např. přímo řekla, že v místech, kde dlouhodobě působí soubory ZUČ je publikum daleko lépe připraveno k vnímání umění a ukázala především na výchovnou funkci amatérské tvorby. Také zástupci masově sdělovacích prostředků nabídli konkrétní formy spolupráce. Ředitel televize s. J. Zelenka mluvil o pořadech propagujících oblast ZUČ. Z obrazovek se můžeme již nyní každý týden přesvědčit, že nemluví naplano.

V obsahu festivalu je řada závažných tematických okruhů, především 30. výročí osvobození ČSSR, Slovenské národní povstání a řada dalších. Jak si představujete jejich uplatnění v praxi souborů?

(dokončení na str. 2)

NÁVRH KONCEPCE 44. JH celostátní přehlídky amatérského divadla

I.

Celostátní přehlídka amatérských divadelních souborů — 44. Jiráskův Hronov, závažná přehlídka Národního festivalu zájmové umělecké činnosti 1974-1975 ČSR, je vyvrcholením národních soutěží divadelních souborů, vyhlášených MK ČSR a MK SSR a dalšími spoluvyhlašovatelí. Jejím posláním je důstojně přispět ideově nejprogressivnějšími a umělecky nejúčinnějšími inscenacemi amatérských divadelních souborů k oslavám 30. výročí Slovenského národního povstání a 25. výročí socializace zemědělství. Přehlídka má přispět k upevnění a zvyšování ideově společenského dosahu amatérského divadla v intencích XIV. sjezdu KSČ a usnesení červencového pléna ÚV KSČ k otázkám socialistické výchovy mládeže.

Repertoár má obsáhnout zejména socialistický vývoj naší společnosti, revoluční i pokrokové tradice, zdůraznit bratrskou spolupráci Čechů a Slováků, dokumentovat internacionalismus, vzájemnou spolupráci našich národů s národy ostatních socialistických zemí i s pokrokovým odkazem a současnou tvorbou světové dramatiky. Pře-

(dokončení na str. 2)

SLAVNOSTNÍ PŘEDVEČER PŘEHLÍDKY

Kolem uvedení některé jiráskovské inscenace v předvečer zahájení přehlídky se vede stále diskuse. Loni byl Přípravný výbor vystaven kritice z řad některých občanů města i ochotníků, že místo díla A. Jiráska zařadil hru Josefa Kajetána Tyla. Na druhé straně jsou zastánci názoru, že Jirásek již na Jiráskovu Hronov nepatří apod. Přípravný výbor na své lednové schůzce zaujal k této otázce definitivní stanovisko:

Slavnostní předvečer přehlídky se bude pravidelně konat spolu s tradičním ohněm přátelství. V programu večera bude uvedena inscenace díla Aloise Jiráska nebo jiného českého klasika našeho dramatu, kterou vybere ústřední porota, pracující na mezikrajových přehlídkách v roce, kdy je Jiráskův Hronov celostátní nebo

(dokončení na str. 2)

1. '74

Zanedlouho se Hronov otevře všem tradičním návštěvníkům divadelních festivalů, uvítá je slavnostně vyzdoben a připraven nejen na účinkující divadelní soubory, ale také na diskuse o jejich inscenacích, o tendencích dalšího rozvoje amatérského divadla.

44.

44. Jiráskův Hronov jistě předznamená nejen úspěch, nanejmenou možnost pro další soubory. Tak je tomu ostatně každoročně a souvisí to bezprostředně s lidmi, kteří o amatérské divadlo pečují ve všech okresech i krajích a také v Hronově, kde je celoročně věnována všestranná pozornost právě potřebám festivalu, zdokonalování prostředí, stejně jako hledání nových forem a přístupů k tradičním problémům.

Všechno nelze bezesporu vyřešit naráz, ale přesto je možné rok od roku zaznamenat další posun ve zlepšování prostředí i rozvíjení vztahu občanů k festivalu.

Slavnostní předvečer přehlídky

(dokončení ze str. 1)

přímo v místech souborů, v roce kdy jsou soubory vybírány podle návrhu krajů přímo v místech působení. K tomuto závěru došel Přípravný výbor proto, že v současném stavu dramaturgie, úrovně souborů není možno každoročně zaručit dobrou inscenaci Jiráskova díla. Přínosu dramatiky Aloise Jiráska si všichni natolik vážíme, že nelze dovolit vvdávat jeho dílo v očích divákům do rukou špatných představení. Česká klasika málokdy se dostane do konečného výběru festivalu pro svou náročnost na tvůrčí práci. Je proto spravedlivé, aby některý z nejlepších počinů se objevil na Jiráskově Hronově alespoň v předvečer. Faktem, že za výběr bude zodpovědná ústřední porota bude zaručeno rovnoměrné poměrování hodnot představení a bude také zaručena odpovídající úroveň slavnostního předvečera. Tímto opatřením nechce Přípravný výbor zavírat cestu dílu A. Jiráska nebo české klasiky do soutěžního pořadu Jiráskova Hronova, ale vychází z konkrétní, několik let se opakující situace. Povinností výběrové poroty i Přípravného výboru je dbát o nejvyšší možnou kvalitu přehlídky a z tohoto hlediska vychází i uvedené stanovisko.

Konečnou odpověď musí každoročně dávat amatérské soubory, protože v jejich rukou je osud díla A. Jiráska i české klasiky na amatérském jevišti.

(dokončení ze str. 1)

hlídka bude příležitostí pro tvořivé setkání českých a slovenských amatérských divadelníků a ukáže současnou inscenační úroveň československého amatérského divadla ve všech složkách divadelní tvorby.

II.

Na celostátní přehlídce amatérských divadelních souborů budou uvedeny inscenace, které doporučí odborné ústavy obou ministerstev z „Národní soutěže o účast na celostátní přehlídce“ a „Celoslovenské přehlídky amatérských divadelních souborů kategorie A v rámci soutěže ZUČ“, doplněné eventuálně o další, výjimečně podnětné inscenace (k oběma soutěžím byly vydány soutěžní řády). Jako pracovní orgán jmenují oba odborné ústavy ministerstev výběrovou porotu, složenou z českých a slovenských divadelních odborníků, profesionálních i amatérských. Zahraničním hostem přehlídky bude amatérský divadelní soubor z Polska, dále budou přítomni zahraniční pozorovatelé.

III.

Celostátní přehlídka amatérských divadelních souborů se uskuteční v době od 3. do 10. srpna 1974. bude vyvrcholením obou soutěží, bez stanovení pořadí souborů. Ústřední porotu celostátní

přehlídky jmenuje ředitel Ústavu pro kulturně výchovnou činnost (dále ÚKVČ) Praha v dohodě s ředitelem Osvětového ústavu (dále OÚ) Bratislava. Ústřední porota navrhne vyhlášovatelům a pořadatelům nejpozoruhodnější inscenace a výkony k ocenění.

V metodické části budou uskutečněny diskusní kluby, klub mladých divadelních amatérů, jedna volná tribuna. Dále bude realizována přednáška „Slovenské národní povstání a divadlo“ (zajistí OÚ), bude instalována výstava Slovenské národní povstání a divadlo (pod záštitou MK SSR). Za obsahovou a ideovou část tiskových orgánů přehlídky — zpravodaje 44. JH a programové brožury — odpovídá ÚKVČ Praha a OÚ Bratislava, za jejich propagační, organizační a technickou část Přípravný výbor 44. JH.

IV.

Záštitu nad celostátní přehlídkou amatérských divadelních souborů má ministerstvo kultury ČSR a ministerstvo kultury SSR, Ústřední rada odborů a Ústřední výbor Socialistického svazu mládeže.

Z pověření ústředních orgánů, MK ČSR, MK SSR a dalších spoluvyhlašovatelů se svěřuje pořadatelství VČ KNV, KOR Hradec Králové, ONV, OOR, OV SSM, OV SDR Náchod a MěstNV Hronov, za obsahovou a ideovou část přehlídky odpovídá Ústav pro kulturně výchovnou činnost Praha a Osvětový ústav Bratislava.

Městský národní výbor v Hronově jmenuje jako svůj pracovní orgán Přípravný výbor, který je zodpovědný za organizační a propagační část přehlídky.

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL zájmové umělecké činnosti

(dokončení ze str. 1)

Každý soubor podle svých možností, zkušeností může naplňovat tyto okruhy. Zdůraznil bych ještě výročí Pionýrské organizace, 25 let socializace naší vesnice apod. Smysl festivalu je v angažovaném přístupu souborů k dramaturgii i interpretaci. Důležitým momentem je znalost prostředí a místa, kde soubory žijí a pracují. Regionální aplikace je důležitý výchovný moment a soubory tu mohou vynést na světlo řadu cenných děl, která byla dlouhou dobu opomíjena. Zajímaly by jistě i současného mladého diváka aktovky Jiřího Wolkra, stálo by za to i na amatérském jevišti prověřit hodnotu dramaturgií E. F. Buriana, dílo E. A. Longena. Velkou roli mohou hrát soubory malých jevištních forem, kterých je stále ještě poskrovnu. Podobná situace je jistě z hlediska možností dramaturgického objevování na poli pěveckých sborů a v řadě ostatních oborů.

Co chce dát Jiráskův Hronov k naplnění obsahu festivalu?

Smysl Jiráskových Hronovů a jejich pokrokový obsah musí naplnit soubory především svou prací. Její mezikrajové přehlídky začnou již brzo probíhat. Je to tedy záležitost všech amatérů i profesionálních kulturních pracovníků v okresních a krajských kulturních střediscích. Přípravný výbor Jiráskova Hronova chce obohatit především pracovní program přehlídky o nové formy a obsahově je zaměřit k hlavním tematickým oblastem festivalu. Zároveň pro tento rok i příští připravujeme výstavy o vztahu divadla k významným politickým výročím naší republiky. Důsledně budeme prosazovat podíl mládeže v účasti na Hronově, protože se zcela jasně ukazuje, že tady je základna, kterou nelze podruhé zanedbat.

Tradiční mimodivadelní programy zůstanou trvalou součástí přehlídky, protože prokázaly svou potřebnost a masovou odezvu hronovských občanů. Chceme také soustavně propagovat myšlenku Jiráskových Hronovů prostřednictvím masově sdělovacích prostředků. Úkolů je jistě velmi mnoho a proto i Přípravný výbor bude rozšiřovat aktiv svých spolupracovníků, aby je mohl do všech důsledků zvládnout.

(rozmlouval pp)

V dubnu uplynulo šedesát let od otevření náhodského Městského divadla, budovy, která na svém jevišti nesčíslněkrát hostila významné osobnosti naší kultury, významné herce i soubory. Kromě toho byla vždy střediskem, v němž se soustřeďoval početně silný amatérský divadelní soubor, který vedle dalších kolektivů zájmové umělecké činnosti pomáhal spoluvytvářet kulturní atmosféru okresního města. Zejména po roce 1948 nastal v náhodském okrese, stejně jako v celém státě proces, jehož cílem bylo zpřístupnění kultury a umění nejširším li-

60 let Městského divadla v NÁCHODĚ

dovým vrstvám. O této otázce jednal i sjezd kulturních pracovníků severovýchodních Čech v roce 1948, na němž vystoupil i prof. Zdeněk Nejedlý.

Budova náhodského Městského divadla, v níž byl zahájen provoz představením hry Aloise Jiráska Jan Žižka, vstoupila během historie do vědomí náhodských občanů, umělců pracujících v profesionálních tělesech i kulturních pracovníků jako centrum společenského a kulturního života, směřující zejména ve výstavbě programů a jejich umělecké kvalitě ke všem skupinám obyvatelstva. Velikou zásluhu na tom má organizátorské centrum, Náhodské kulturní středisko, které i v letošním roce připravilo u příležitosti šedesátin divadla zajímavý a bohatý program. Kromě toho vydalo i pamětní tisk, v němž se hovoří o historii výstavby divadla, ochotnickém hnutí i o kulturní práci, která byla existencí této budovy umožněna.

O smyslu ochotnického divadla Vymknuta z kloubů, doba šílí...

Spěcháme. Žádná rychlost není pro nás dost dobrá. Nemáme čas. Žádný okamžik není pro nás dost dlouhý. Máme tolik informací, že je nestačí přijímat. Máme tolik možností, že je nestačí využít... To je náš moderní svět, svět plný automobilů, umělých hmot, jaderných elektráren a počítačů.

Kde je v tomto světě místo pro ochotnické divadlo? Jaký má smysl?

Vypneme na chvíli televizi — vždyť ten pořad budou určitě ještě někdy opakovat — a zamysleme se. Hledejme nejdříve v historii.

Ochotnické divadlo nabývalo vždy určitého smyslu tenkrát, když plnilo ještě jinou významnou funkci, než je vlastní hraní divadla. Máme na mysli funkci buditelskou, výchovnou, vzdělávací, osvětovou, agitační, politickou. A jestliže tuto funkci mělo, byly mu odpuštěny všechny hříchy — umělecké i řemeslné — které páchalo na divadelní múze. Těchto svých významů nabývalo vždy v závislosti na čase a prostoru, v závislosti na objektivních podmínkách, za nichž existovalo. Je to, jakoby v plynulém vývoji profesionální kultury a její společenské funkce vznikaly občas trhliny a ochotnické divadlo bylo celkem dost dobrou záplatou a trhliny vyspravilo. Kdykoli se profesionální kultura nemůže nebo nesmí z nějakých důvodů dostavit, suplují ochotníci.

Má tedy ochotnické divadlo smysl jen jako druholigový náhradník za reprezentační celek? A jaký společenský význam můžeme přisoudit ochotnickému divadlu dnes, kdy jsme zaplaveni profesionální kulturou, kdy i ten nejmenší domeček na nejzapadlejší samotě má televizní anténu?

Čím déle o tom přemýšlíme, tím více se nám zdá, že tento, tj. společenský význam ochotnického divadla, aniž bychom ho chtěli nějak snižovat, je druhotný, že byl dán dodatečně nebo byl diktován. Zdá se nám, že ochotnické divadlo má ještě jiný vnitřní hluboký smysl.

Okřikneme syna, aby nezapínal stereogramofón a dceru, aby vypnula magnetofon. Tichý šum automatické pračky nám tolik nevadí. Položíme si otázku trochu jinak: Proč vůbec ochotník hraje? Jaký má motiv?

Proč obětuje svůj čas, energii a důstojnost? Neboť co může zůstat z důstojnosti bankovního úředníka, který si oblékne drátěnou košili, zaváže jedno oko, do ruky vezme palcát a předstírá, že je Jan Žižka? Vždyť ten člověk nedělá to, co umí, co je jeho povoláním, ale dělá právě to, co neumí. Kdyby uměl, nebyl by ochotníkem.

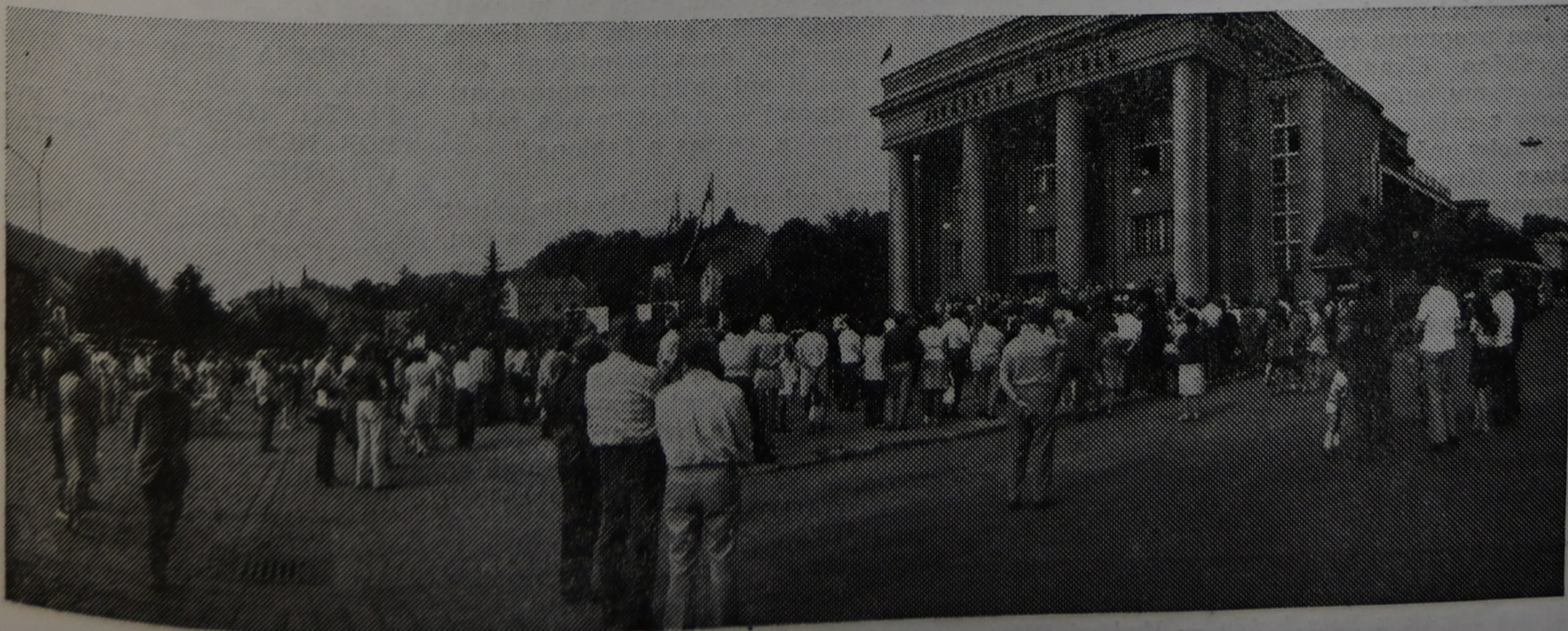
(dokončení na str. 4)

NĚKOLIK FAKT

Národního festivalu amatérského divadla, který se uskutečnil v loňském roce, se zúčastnilo 14 zahraničních delegátů ze SSSR, NDR, Polska, Maďarska, Itálie, Belgie a Švédska. Z Polska přijela delegace družebního vojvodství Wroclav. Všichni zahraniční pozorovatelé velmi pochvalně hovořili o atmosféře festivalu, která je podle jejich slov ve světě něčím ojedinělým.

Sdělovací prostředky věnovaly 43. Jiráskovu Hronovu obvyklou pozornost. Převažovaly spíše články informativní, méně už bylo publikováno materiálů přinášejících zasvěcené odborné pohledy na program i inscenační úroveň festivalu. Výraznou pozornost věnovala přehlídce Tvorba, Rudé právo, Mladá fronta, Pochodeň a Zemědělské noviny. V tisku bylo publikováno 109 článků a zpráv, rozhlasová studia natočila několik ústředních i krajských relací a závěr festivalu snímala Československá televize.

■ Národní přehlídka amatérských divadelních souborů se v roce 1973 zúčastnilo 650 návštěvníků, návštěvnost divadelních představení byla velmi dobrá. Inscenace hry Křišťálová noc byla pro velký zájem uvedena ještě v nočním představení.

■ Jedním z problémů, které naznačil 43. Jiráskův Hronov, byla spolupráce s profesionálními režiséry. Z devíti představení bylo uvedeno pět v režii profesionálních umělců. — Kromě toho vystoupila do popředí otázka možností dramaturgických úprav, redukce textů a absence soudobé tvorby.

■ Klub mladých pracoval po devět dní festivalu ve Velkém Dřevíči pod vedením odborných lektorů. Bylo v něm zařazeno 32 posluchačů delegovaných OKS. Klub byl připraven ve spolupráci s ČÚV SSM. Tato forma vzdělávání je velmi efektivní a potřebná a měla by být opakována i v letošním roce.

■ Klub odborných pracovníků OKS a KKS soustředil 57 zájemců. Hlavním tématem byla práce porotce s ohledem na kritickou činnost odborných kulturních pracovníků v místech působení.

■ Přednáška doc. dr. Dvořáka o vztahu Zdeňka Nejedlého k Jiráskovým Hronovům byla úspěšnou akcí Kruhu přátel JH. Vzbudila zaslouženou pozornost a ohlas, stejně jako výstava o Proletářském divadle a socialistických tradicích, kterou instalovalo KKS v Hradci Králové.

■ Během 43. Jiráskova Hronova se uskutečnily diskusní kluby, které vedli členové poroty. Zúčastnilo se jich 480 návštěvníků festivalu. Volnou tribunu navštívilo 350 zájemců.

■ 44. Jiráskův Hronov, celostátní přehlídka amatérských divadelních souborů odrazí ve svém programu tendence amatérského divadla, do jejího programu budou zařazeny soubory z celé republiky. Autorem výzdoby města bude výtvarník Ivan Krejčí. Kromě dalších propagačních materiálů bude vydán programový plakát přehlídky a nabídkový list. Během 44. Jiráskova Hronova bude denně vycházet Zpravodaj, který v obvyklé skladbě článků a recenzí odrazí život přehlídky. Za slovenské amatérské divadlo bude v redakci pracovat dr. V. Štefko, šéfredaktor Javiska.

(dokončení ze str. 3)

Jedná se mu o partu lidí, s nimiž se pravidelně schází, užije si legrace na zkouškách a jde na pivo? Ale proč by se dřel nazpaměť celé stránky textů?

Chce vidět své jméno na plakátě jako jméno skutečného herce? Je ochotník notorický smolař, který to v civilním životě nikam nedotáhl? Ale proč by se nechal dobrovolně a vědomě tepat a vysmívat od různých divadelních labužníků, porotců a jiných expertů?

Proč hraje ochotník? Můžeme se ho zeptat, ale on nám neodpoví a odpoví-li, nevěříme. Zeptejme se řeky, proč teče.

Tyl kdysi napsal: „Divadlo bylo vůbec od mého pacholetství můj had z ráje“. Kdokoli hraje divadlo, ať profesionálně nebo ochotnický, je uštknut tímto hadem. Divadlo je jeho dobro i zlo, jeho láska i vášeň, jeho život i smrt. Touha hrát divadlo znamená touhu tvořit, hrát si, žít ne jeden život ale desítky jiných, být žebrákem i králem, umocnit svůj osud osudy těch, které představuje.

O smyslu ochotnického divadla Vymknuta z kloubů, doba šílí...

Je tedy smysl ochotnického divadla v tom, že je prostředkem k realizaci člověka jako tvůrce?

Snad, ale zdá se nám, že tato odpověď je příliš obecná, že nepostihuje rozdíl mezi profesionály a ochotníky. Potom by ochotník nebyl než druhozený syn, jemuž se nedostalo požehnání talentem a možností a tak musí být jen ochotníkem, přestože a protože má stejné touhy jako prvorozený profesionál.

Na sídlišti vypli proud. Vše se ponořilo do tmy a ticha. Jen z velké dálky k nám zaléhá jakási melodie a kytara. A my hledáme dál. Opět změníme otázku: Co vlastně odlišuje ochotnické divadlo od profesionálního?

Profesionál hraje a je za to placen. Není to nic divného. My všichni jsme placeni za to, co děláme jako své povolání. Ale fakt, že za nějakou činnost pobíráme peníze, musí nutně určovat náš vztah k této činnosti, neboť, ať si to přiznáváme nebo ne, se vlastně prodáváme. Tento náš vztah nikdy nemůže být čistý, jako není čistá láska, za kterou dostáváme zapláceno.

Tato čistota a neposkvřenost vztahu k umění je něco podstatného, něco výjimečného, něco, co odlišuje ochotníky od profesionálů. A právě tento vztah k umění, nezatížený žádnými světskými zájmy, umožňuje ochotníkům sloužit umění v tom nejkrásnějším smyslu slova.

„Najít malý (snad i začazený) sál a opatřit — ne řemeslné hierarchie — ale nadané, vzdělané, zapálené ochotníky, kteří by sebe přinesli ne jako cíl, ale jako prostředek podniku, kteří by milovali docela poctivě a naivně svého autora, tak docela po starosvětsku, nezvykle dnes primitivně oddané. Pak bych se nebál ani jejich nemotornosti, hranatosti a těžkopádnosti — neboť co nás zabíjí, je hladká, prázdná maska, rutina a šablona.“
(F. X. Šalda)

Nejvlastnější smysl ochotnického divadla je hrát divadlo bez ohledu na pomíjivou světskou slávu, bez ohledu na proměnlivé společenské významy, bez ohledu na malicherné osobní ambice a zájmy.

Vzít básníkův text a pokusit se jeho prostřednictvím promluvit k divákům tak prostě, aby porozuměli, že v tomto představení nejsou jen diváky, ale účastníky, spolutvůrci společného zážitku, pro nějž umělecké dílo bylo stvořeno.

A to je vše. I ve světě ledniček a telefonů se najde místo pro tmu, ticho, brnkání na kytaru a ochotnické divadlo.

■ Organizační otázky spojené s ubytováním a stravováním souborů i návštěvníků Jiráskova Hronova jako každoročně zajišťuje Závodní klub Mistra Aloise Jiráska v Hronově, kam můžete adresovat všechny dotazy a požadavky.

■ Mimodivadelní pořady, které se po několik ročníků Jiráskova Hronova setkávají s velmi příznivým ohlasem diváků, budou připravovány i v letošním roce. Tentokrát se však návštěvníkům přehlídky představí špičková amatérská tělesa z náhodského okresu, která spolu se svými zřizovateli přijala závazek na podporu festivalu.

SPOLUPRACOVNÍK

Na 44. Jiráskově Hronově bude s redakcí Zpravodaje spolupracovat střední samočinný počítač BRAIN 200 anebo Brejnek, jak mu přátelsky říkáme.

Čtenáři si jistě vzpomenou na milé překvapení, které nám Brejnek loni připravil svou inscenací „Dobří počítače ještě počítají“. S redakcí už Brejnek externě spolupracoval na článku „Počet nepravděpodobnosti“. Není nám tedy zcela neznámý.

Položili jsme Brejnkovi několik otázek.

Jak se připravuješ na Jiráskův Hronov?

MOHUTNE. 234 PROGRAMATORU PRIPRAVUJE PROGRAMY. 415,43 DIVADELNICH TEORETIKU PRIPRAVUJE MATERIAL. BUDEME DOKONALE PRIPRAVENI.

Co budeš na JH počítat?

POCITAC POCITA, CO SE DA POCITAT. OVSEM, POCITAC RESI I NENUMERICKE ULOHY.

A jedna indiskrétní otázka. Tvoje strojová hodina stojí 4000 korun...

HODINA MEHO CASU STOJI 4241 KCS 30 HALERU. ALE PLATIT TO PRIPRAVNY VYBOR NEMUSI. JSEM POCITAC OCHOTNIK.

A co bys chtěl vzkázat našim čtenářům?

CTENARI, OMLUVTE PROSIM, ZE NEPISU HACKY A CARKY. POCITACE NEMAJI HACKY A CARKY.

Děkujeme a těšíme se na spolupráci a na Jiráskův Hronov.

TESIM SE TAKE.